

Jeg ved nu ikke, om Hjemmet i den gamle Skikkelse overhovedet kan opretholdes. Jeg lagde Mærke til, at den højtærede Undervisningsminister fandt et Guldkorn, da han forelagde Forslaget om de private Gymnasiers Overtagelse af Staten. Da sagde den højtærede Minister nemlig, at dervar mange Familier, hvor baade Manden og Hustruen var paa Arbejde, og som ikke kunde beholde deres gymnasiesøgende Børn hjemme, de maatte ud af Huset. Det er vist rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, men det forekommer mig at være en fuldkommen Falliterklæring for Hjemmet i den gamle Skikkelse, naar Moderen ikke en Gang kan føre saa meget Tilsyn med Børnene, at hun kan paase, at de kommer i Skole. I saa Fald er Hjemmet virkelig paa Retur i sin gamle Skikkelse. Vil man opretholde Hjemmet, bør man stille Familieforsørgeren bedre end den, der ingen Forsørgelsespligt har overfor den opvoksende Slægt. Derfor mener jeg, at ligesom der skal gives større Tilskud til Børn efter afdøde Statsfunktionærer, saaledes maa der ogsaa gives større Løn til den Statsfunktionær, der har en Familie at forsørge. Og jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at man virkelig tager dette Spørgsmaal op til Løsning. Jeg tror, det er højest nødvendigt at faa det løst.

Jeg maa dernæst sige, at saa mange Penge dette Forslag end koster, er dog mange af de foreslaaede Lønninger alt for smaa. Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) havde ubetinget Ret i, at Postbudenes Stilling efter dette Lovforslag, hvad enten den nu bliver bedre eller daarligere end hidtil, i hvert Fald bliver alt for ringe og byder alt for faa Muligheder for Avancement eller for bedre Vilkaar i Fremtiden. Men dette gælder ikke blot Postbudene, det gælder f. Eks. ogsaa Ledvogterne. Der er Ledvogtere af 1ste Grad og af 2den Grad; naturligvis maa der være forskellige Grader ogsaa i noget saa simpelt som at være Ledvogter: man kan ikke tænke sig, at man her i Landet skulde kunne nøjes med een Grad af Ledvogtere, nej, bevares vel, naar Lønningskommissionen har siddet i mange Aar og spekuleret paa den Ting, saa har den naturligvis faaet to Grader ud af Ledvogterne. Ledvogtere af 1ste Grad har i Begyndelsesløn 1 680 Kr., Ledvogtere af 2den Grad 1 500 Kr. Nu ved jeg, at de faar forskellige Tillæg, Stedtillæg — nej, det faar man ikke paa Landet, hvor Ledvogterhusene findes —, men Konjunkturtillæg og Dyrtdis-

tillæg; men det falder jo bort i Løbet af et Par Aar, og saa faar de disse 1 500 Kr. at falde tilbage paa; og selv om det gaar, som det ærede Medlem fra Kallerup (N. P. Jensen) spaaede, at Varepriserne gaar ned til ca. $\frac{1}{3}$ af, hvad de nu er, saa tør jeg dog nok sige, at de 1 500 Kr. bliver ikke noget ordentligt Grundlag for en Familieforsørgelse, og det forekommer mig, at hvad man end siden vil sige om adskillige andre Lønninger, saa er her et Punkt, hvor det vil være nyttigt at tænke lidt paa, hvad Fremtiden vil bringe for disse Mennesker.

Men det er ikke bare det legemlige Arbejde, der lønnes daarligt i Begyndelsen, det er ogsaa Kontorarbejdet. Kontorassistenter faar efter dette Lovforslag 1 800 Kr. at begynde med, men saa skal de først have gjort 3 Aars Tjeneste som Kontorister, og de har da det ene Aar 1 320 Kr. og de to Aar 1 440 Kr., og saa skal de endda et Aar før, altsaa det 4de Aar, før de bliver Kontorassistenter, have gjort Tjeneste for 1 200 Kr. Det synes jeg er en ganske urimelig lav Løn at byde Kontorfolk. Men det gælder ydermere for Lønninger for velstuderede Folk, for helstuderede Jurister og statsvidenskabelige Kandidater, de saakaldte Sekretærer. De lønnes med 3 120 Kr. i Begyndelsesløn, og det er en ganske urimelig lav Løn, i hvert Fald i Øjeblikket, selv om man lægger Tillægene til. Der kan ikke i dette Øjeblik faas Jurister ude i Provinsen, ikke en Gang unge Jurister, der lige har taget Eksamen, til disse Lønninger. Dette Forhold, at man ikke kan faa Folk til Stillingerne, gælder ikke blot med Hensyn til Juristerne, men ogsaa om Ingeniørerne. For Øjeblikket ligger Statens tekniske Arbejder stille, fordi man ikke kan faa unge Ingeniører til Hjælp paa Statens Kontorer ved Havnene og ved Statsbanerne; naar det Arbejde ikke fremmes mere, ligger det for en stor Del i, at man ikke kan faa Folk til de Lønninger, Staten betaler, og det er ganske meningsløst. Selvfølgelig bør Staten sætte sine Lønninger op efter, hvad Tiden kræver, ellers tager den private Virksomhed ganske simpelt de Folk, som Staten har Brug for. Det er i Virkeligheden ikke en Løn: 3 120 Kr. og med Tillægene ca. 4 000 Kr. for Folk, der har studeret til deres 25de Aar og taget deres Embedsksamener. De har indtil den Tid ikke kunnet tjene noget og staar nu og skal begynde deres Livsgerning; de maa da have en saadan Løn, at de kan leve af den og afbetale noget af den Gæld, de